

Tárgy: ügyvédi mulasztás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2020. F. 231/7.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2021. január 27. napján** tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

fegyelmi határozatot:

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

150.000 Ft (Egyszázötvenezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és előzetes vizsgálat:

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselői tevékenységét kifogásolta.

A bejelentés nyomán sor került az előzetes vizsgálati eljárás elrendelésére, melynek alapján megtörtént az eljárás alá vont ügyvéd felhívása igazoló nyilatkozat előterjesztésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatot terjesztett elő, melyben vitatta a fegyelmi vétség elkövetését és elévülési kifogást terjesztett elő az Üt. 41. § (1) bekezdése alapján. Beadványához iratokat csatolt.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárást további 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett.

A fegyelmi biztos határozatában kifejtett álláspontja szerint a bejelentés megalapozott az alábbiak szerint:

A bejelentő 2017. évben szabályos ügyvédi meghatalmazással megbízta és meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy őt a volt munkáltatójával szemben a bíróság előtt indítandó perben képviselje. Az eljárás alá vont ügyvéd keresetet a bíróságra nem nyújtott be, peres eljárást nem indított, és semmilyen egyéb formában lépést nem tett a bejelentői igény érvényesítése érdekében. Ezzel az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 23. § (2) bekezdését, az Üt. 1. §, a 3.§ (2), a 22. §, a 23. § (1) rendelkezéseit, valamint a Ptk. 6:272. §-ában írt kötelezettségét; továbbá az ÜESZ 6.10. pontját, és ezzel a magatartásával a fegyelmi biztos álláspontja szerint 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos nem ellenezte az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását, és kérte a fegyelmi felelősség megállapítását 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetésében, valamint a fegyelmi felelősség megállapítása esetén az Üttv. 108. § b.) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetés alkalmazását, melynek összegét 200.000 Ft-ban kérte megállapítani.

.-.-.

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételt terjesztett elő a fegyelmi eljárást kezdeményező határozattal szemben.

A Fegyelmi Tanács ezt követően tárgyaláson kívül határozatot hozott az ügyben.

A tényállás:

A bejelentő 2014. évben létesített határozatlan idejű munkaviszonyt a [...] Kft-nél fegyveres biztonsági őr munkakörben.

A munkáltató jogutódja és a bejelentő 2016. évi megállapodása alapján a munkaviszonyt közös megegyezéssel megszüntették.

A bejelentő véleménye szerint a munkaviszonyában neki járó bérkülönbözettel a munkáltató nem számolt el, ezért azzal kereste fel az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a munkabér-különbözlet iránt peres eljárást kíván indítani volt munkáltatójával szemben. Az eljárás alá vont ügyvéd ezen megbízást elfogadva 30.000 Ft ügyvédi megbízási díjat vett át, amelyről bizonylatot nem állított ki. A megbízás alapján a bejelentő képviselőjében felszólító levelet küldött a munkáltató vezetőjének, melyben a bejelentő korábbi jogviszonyával kapcsolatos elszámolási kötelezettség teljesítésére és a bejelentő részére 2013. és 2014. évre járó, meg nem fizetett munkabér-különbözlet megfizetésére hívta fel a munkáltatót, melyek elmaradása esetére peres eljárást helyezett kilátásba. A felszólító levélre válasz nem érkezett.

Ezt követően a bejelentő szabályos ügyvédi meghatalmazást írt alá az eljárás alá vont ügyvédnek, mellyel megbízta és meghatalmazta őt a volt munkáltatójával szemben bérpótlék-különbözlet elszámolása és megfizetése iránt a bíróság előtt indítandó perben való jogi képviseletre, mely mind az első-, mind a másodfokú eljárásra kiterjedt. Az eljárás alá vont ügyvéd keresetet a bíróságra nem nyújtott be, peres eljárást tehát nem indított, és semmilyen egyéb formában lépést nem tett a bejelentői igény érvényesítése érdekében.

A bejelentő többszöri telefonos érdeklődésére az eljárás alá vont ügyvéd rendre azt a tájékoztatást adta, hogy a per folyamatban van, a bírósági eljárások hosszúak, majd időben értesíti a fejleményekről. Ez azonban soha nem történt meg. A bejelentő számára egy idő után az eljárás alá vont ügyvéd elérhetetlenné vált.

A bejelentő ezért 2020 áprilisában e-mailt írt az eljárás alá vont ügyvédnek, melyben kifogásolja, hogy az elvállalt megbízásnak nem tett eleget, és az arra tekintettel átadott megbízási díjjal nem számolt el. Ezért felhívta, hogy az átvett munkadíjjal számoljon el. A felszólító levélre az eljárás alá vont ügyvéd nem válaszolt, elszámolás a bejelentő és közte nem történt.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati szakban a vezető fegyelmi biztos felhívására írásbeli védekezést csatolt, melyben felelősségét nem ismerte el és kérte az előzetes vizsgálat megszüntetését. Előadta, hogy a bejelentő először 2017 januárjában kereste meg irodájában, és ekkor jelezte, hogy pert kíván indítani volt munkáltatójával szemben. A bemutatott iratok alapján az eljárás alá vont ügyvéd további iratokat kért be a volt munkáltatótól, de az a megküldött levélre nem reagált.

A bejelentő 2017 márciusában ismét felkereste eljárás alá vont ügyvédet, amikor az eljárás alá vont ügyvéd további iratokat kért be bejelentőtől a követelés alátámasztására. A perindításra vonatkozó meghatalmazás aláírására azért került sor, mert a bejelentő csak ritkán tartózkodik Magyarországon munkájából kifolyólag. A bejelentő további iratokat nem küldött, ezért az ügyet lezárnak tekintette. A bejelentő által átadott összegekre nem emlékszik, azokat, ha kapott, jogi tanácsadás címen kapta. Előadta, hogy eredeti iratok nincsenek nála, csak fénymásolatok. Álláspontja szerint továbbá a bejelentésben foglalt fegyelmi vétség az Üt. 41. § (1) bekezdése alapján elévült.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi szakban észrevételt terjesztett elő, melyben előadta, hogy a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat az elévülési kifogására nem tért ki. Előadta, hogy a felek között megbízási szerződés nem jött létre, ennek megtörténtét a bejelentő sem állította. A bejelentő részére jogi tanácsot adott, amire írásba foglalási kötelezettség nem vonatkozik. Elismerte, hogy nem tett eleget elszámolási kötelezettségének, de a többi vádpontban továbbra sem ismerte el fegyelmi felelősségét. A fegyelmi felelősség megállapítása esetére kérte pénzbírság helyett írásbeli megrovás megállapítását, valamint enyhítő körülményként kérte figyelembe venni makulátlan fegyelmi előéletét.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos fenntartotta korábbi álláspontját, mely szerint a jelenleg rendelkezésre álló adatok alapján alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 23. § (2) bekezdését, az Üt. 1. §, a 3.§ (2), a 22. §, a 23. § (1) rendelkezéseit, valamint a Ptk. 6:272. §-ában írt kötelezettségét; továbbá az ÜESZ 6.10. pontját, és ezzel a magatartásával 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MŰK szabályzat 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban sérelmezett magatartást 2017 márciusában valósította meg, tehát az ezen elkövetési magatartás miatt alkalmazott jogszabályok az elkövetés időpontjában az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.), elbíráláskor pedig az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.).

Az Üt. 37. § szerint: Fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd,

- a) aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi, vagy
- b) akinek az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartása az ügyvédi kar tekintélyét csorbítja.

Az Üttv. 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Jelen esetben megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályban lévő Üt. 37. § és az elbíráláskori Üttv. 107. § rendelkezései lényegében azonos vagy hasonló anyagi jogi tartalommal bírnak, tehát az adott magatartás továbbra is fegyelmi vétségnek minősül és nem bírálendő el enyhébben.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében: Egyszerű megítélésű ügyben a Fegyelmi Tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

A FESZ 22.1. pontja értelmében: A fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak elsődlegesen az eljárás alá vont ügyvéd elévülési kifogását kellett elbírálnia. A Fegyelmi Tanács az eljárás adatai alapján azt állapította meg, hogy a bejelentő által a bíróság előtt érvényesíteni kívánt igény olyan munkajogi igény, amely három év alatt évül el az Mt. (2012. évi I. törvény) 286. § (1) bekezdése alapján.

Az Üttv. 112. § (2) bekezdése alapján: Nem indítható fegyelmi eljárás, ha az elévülés kezdő napjától számított három év eltelt. Az elévülés kezdő napja

- a) határidőhöz kötött kötelezettség elmulasztásával megvalósuló fegyelmi vétség esetén az a nap, amelyen a kötelezettségnek még eleget lehetett volna tenni,
- b) jogellenes állapot fenntartásával elkövetett fegyelmi vétség esetén az a nap, amikor a jogellenes állapot megszűnt, továbbá
- c) az a) és a b) pontban nem szabályozott esetben a fegyelmi vétség megvalósulásának a napja.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a fenti jogszabályok összevetéséből az állapítható meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 112. § (2) a.) pontja szerinti magatartást valósította meg. A bejelentő munkaviszonyának megszüntetésére 2017. január 3. napján került sor. Az ezzel kapcsolatos munkajogi igény három évig, azaz 2020. január 3-ig volt érvényesíthető. Ez az a határidő, ameddig az eljárás alá vont ügyvédnek eleget kellett volna tennie a megbízásból eredő kötelezettségének, azaz a keresetlevelet be kellett volna nyújtania a bírósághoz. Az elévülés kezdő napja az a nap, amelyen a kötelezettségnek még eleget lehetett volna tenni, ez pedig 2020. január 3. napja. A fegyelmi eljárás megindításának végső határideje tehát 2023. január 3. napja. Figyelemmel arra, hogy a jelen fegyelmi eljárás elrendelésére ezen végső határidő előtt, 2020. május 15. napján került sor, az elévülési kifogás nem megalapozott. Ezért a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd elévülési kifogását elutasította.

A Fegyelmi Tanácsnak ezt követően azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértett-e jogszabályi és etikai előírást, és ezzel megvalósított-e az Üttv. 107.§ a.) pontjában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 1. §-a szerint: Az ügyvéd a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését. Közreműködik abban, hogy az ellenérdekű felek a jogvitáikat megegyezéssel intézzék el.

Üt. 3. § (2) Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani.

Üt. 22. § Az ügyvéd általában a megbízó megbízása alapján jár el. Az ügyvéd a hatóság kirendelése alapján is eljárhat.

Üt. 23. § (1) Az ügyvéd és a megbízó között a megbízás akkor jön létre, ha a felek megállapodtak a megbízás tartalmában, a megbízási díjban és az előrelátható költségekben. A felek költségátalány alkalmazását is kiköthetik.

(2) A megbízást - a tanácsadás esetét kivéve - írásba kell foglalni. Az írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:272 § Megbízási szerződés alapján a megbízott a megbízó által rábízott feladat ellátására, a megbízó a megbízási díj megfizetésére köteles.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (ÜESZ) 6.10. pontja szerint: Ha a megbízás a teljesítése előtt szűnik meg, a megbízott köteles a már átvett megbízási díjjal írásban elszámolni, a megbízás megszűnéséig végzett munkával arányos felvett megbízási díjat azonban visszatárhathatja. Az elszámolási kötelezettség teljesítését nem érinti, ha annak tartalmát a megbízó vitatja. Vita esetén a megbízottnak az elszámolás tényét kell igazolnia.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy 2017. március 9. napján az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között megbízási szerződés jött létre azzal a tartalommal, hogy a volt munkáltató ellen bérpótlék-különbözet elszámolása és megfizetése iránt a bíróság előtt indítson pert és lással el a perben a bejelentő jogi képviselőjét. Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízást elfogadta és 30.000 Ft ügyvédi megbízási díjat vett át. A felek között ugyanezen a napon szabályos ügyvédi meghatalmazás is létrejött, mellyel a bejelentő megbízta és meghatalmazta az eljárás alá vont ügyvédet a volt munkáltatóval szemben mind az első-, mind a másodfokú eljárásra kiterjedő peres képviselőre. Az eljárás alá vont ügyvéd a keresetet a bíróságra nem nyújtotta be, peres eljárást nem indított, és semmilyen egyéb formában lépést nem tett a bejelentői igény érvényesítése érdekében.

A Fegyelmi Tanács a fentiek alapján egyetértett a fegyelmi biztos azon álláspontjával, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a bejelentővel létrejött - annak peres képviselőjére szóló - megbízási szerződést nem foglalta írásba, megsértette az akkor hatályos Üt. 23. § (2) bekezdését. A következő fegyelmi gyakorlat szerint, amennyiben a megbízási szerződés írásba foglalása elmarad, az eljárás alá vont ügyvédnek kell bizonyítania a megbízási szerződés tartalmát.

Jelen esetben a Fegyelmi Tanács nem tudta elfogadni az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, mely szerint csak jogi tanácsadás történt a felek között, peres képviselőre szóló megbízás pedig nem jött létre, mert ennek ellentmond a korábbi munkáltatóval folytatott levelezés tartalma, továbbá az ügyvédi meghatalmazás tartalma, a bejelentő következő nyilatkozata, a bejelentő e-mailjének tartalma (amelyet az eljárás alá vont ügyvéd nem válaszolt meg, így nem is vitatott), illetve az eljárás alá vont ügyvéd rendelkezésére álló iratok, melyek alapján a keresetlevél, még ha hiányosan is, benyújtható lett volna a bíróság részére.

Az eljárás alá vont ügyvéd csak állította, de nem tudta igazolni, hogy a bejelentőt akár szóban, akár írásban figyelmeztette volna azzal kapcsolatban, hogy amennyiben a hiányzó iratait nem csatolja, akkor a megbízást nem tudja teljesíteni. Nem tudta azt sem igazolni, hogy a bejelentő részére ilyen tartalmú írásbeli felszólítást küldött volna. Az eljárás alá vont ügyvédnek továbbá bármikor lehetősége lett volna a megbízást felmondani. Ezek egyikére sem került sor.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló iratok és az eljárás alá vont ügyvéd által sem vitatott bejelentői előadás alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a neki adott megbízás alapján nem indított peres eljárást, illetve az igényérvényesítés érdekében egyéb – a megbízóval egyeztetett – egyetlen lépést nem tett, ezzel megsértette a jogszabályban írt kötelezettségét.

Az eljárás alá vont ügyvéd az eljárás során elismerte, hogy a megbízás nem vitásan teljesítés nélküli megszűnésekor a bejelentő felé az átvett megbízási díjjal nem számolt el, és ezzel az ÜESZ 6.10. pontját sértette meg.

A Fegyelmi Tanács a fentiek alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a tevékenységét nem a szakmai előírásoknak megfelelően, a legjobb tudása és lelkiismerete szerint látta el. A felrótt magatartások az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett közbizalom megingatására, illetve az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére is alkalmasak.

Mindezzel az eljárás alá vont ügyvéd Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását találta indokoltnak és az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak, melynek mértékét mérlegeléssel - a fokozatosság elvét is figyelembe véve - a rendelkező rész szerint állapította meg az Üttv. 109. § (2) bekezdés a.) pontja által megállapítható alsó értékhatár közelében.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte az eljárás alá vont ügyvéd makulátlan fegyelmi előéletét.

Súlyosító körülményként értékelte ugyanakkor a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőnek - a jogvesztő elévülési határidőn belüli perindítás elmulasztásával - kárt okozhatott.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40. 2. b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. április 5. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 231.)